

недостаточны; най-добро вѣдѣство е дагы бѣе въздухъ часто въ избытъ да сѣ шнѣать бѣли-ти и най-паче въ вѣрма-то, по кое-то сѣ рѣждать тѣла нагѣкомн (бубулечкы).

§. 151. Мытарство за вѣзихъ. — Въ Россіѣкъ ошѣа-та вѣзна кога-то сѣ извози е вѣводна отъ мытарство, а кога-то сѣ вѣвози плаща руб. 1. 90. за пудъ. Вѣзна-та кога-то сѣ извози плаща копѣйки 6, кога-то сѣ вѣвози копѣйки 12 за пудъ.

Въ Турціѣкъ турка-та вѣзна кога-то сѣ извози плаща 3 на 0/0.

Въ Франціѣкъ плащаты 22 на 0/0 спорѣдъ цѣнъ-тѣ.

Въ Англіѣкъ 1/2 пенсъ за антрѣ.

Въ Сладъ кога-то сѣ вѣвози неправа Азіатска и Барбарійска вѣзна плаща др. 3,20 за кантаръ а права-та 1/3 по-вече; а извозимата изъ Сладъ плаща обыкновенно-то мытарство за извозъ т. е. 6 на 0/0 зрѣху текущъ-тѣ цѣнъ.

ИЗЪ СВИЛЖ.

(Копринъ)

§. 152. Свила-та е вѣщество жизнено въ образъ отъ ишкы азикавы тѣрды и еше упругы (вѣластическы); прависа отъ бубулечкы отъ рода на хрисланды-ты (златны бубулечкы), на коихъ-то происхожденіе-то е отъ восточны-ты Азіатскы страны. Промышленость-та на свилъ-тѣ была позната въ най старо вѣрма и произвѣла до высокъ степенъ въ свѣтлость у Индіѣскы-ты страны; а вѣдѣать и шѣтъ вѣкъѣе напримѣръ: въ Китаа (Кинъ) сѣ обрабатвали чернищи-ты (каменищи-ты) называемы златно дръво; отъ Китаа сѣ привезли въ Индіѣкъ и отпослѣ въ Періѣкъ (Аджемскъ-тѣ земѣ) кога-то замного вѣрма упазнала монополіѣкъ вѣрху тоа вѣдъ и продавала свилъ-тѣ на Финикянщи-ты, кои-то были тогава самы-ти трговци между вѣстока и запада.

Въ царствованіе Юстиніаново наипрѣдъ двенца Византіѣнцѣ